

modtagere på alderdomshjem medføre visse merudgifter. Ændringerne i folkeforsikringslovens sats er har — udover de allerede omtalte — kun til formål at fastsætte disse i overensstemmelse med pristallet pr. januar 1954 (376) og vil altså stort set hverken medføre ændringer i udbetalingerne til den enkelte eller i udgiften til aldersrenteordningen.

Bemærkninger til de enkelte paragraffer.

Ad lovforslagets § 1.

Til § 1.

Aldersgrænsen for adgangen til aldersrente foreslås hævet til 62 år for enlige kvinder og 67 år for andre, jfr. de almindelige bemærkninger til lovforslaget. Der henvises iøvrigt til overgangsbestemmelsen i lovforslagets § 2, stk. 1.

Til § 20.

Det foreslås, at § 20, stk. 2, flyttes til overgangsbestemmelsen i nærværende lovforslags § 2, stk. 4.

Til § 39.

Som det fremgår af de indledende bemærkninger til nærværende lovforslag, er de hidtil efter folkeforsikringsloven gældende grundbeløb forhøjet med rentetillægget, beklædningstillægget, værdien af brændselstillægget samt et beløb svarende til de i henhold til særlige love ydede engangstillæg.

Efter den gældende lovgivning tilkommer brændselstillægget ikke rentemodtagere, der har ophold i boliger for aldersrentemodtagere, ligesom rentetillægget er mindre for disse rentemodtagere end for andre rentemodtagere, nemlig 4 pct. mod for andre rentemodtagere — for tiden efter 1. april 1957 — 11 pct. af rentens grundbeløb, jfr. den ved lov nr. 177 af 24. maj 1955 gennemførte forhøjelse af rentetillægget for disse rentemodtagere. Det foreslås imidlertid at lade renten udbetale med samme grundbeløb til de to grupper af rentemodtagere, idet det da er hensigten at gennemføre en forhøjelse af den betaling, rentemodtagere erlægger for ophold i boliger for aldersrentemodtagere.

Til § 40.

Som følge af, at aldersgrænsen for adgang til aldersrente forhøjes med to år fra 65 til 67 år, foreslås det, at grænsen for adgangen til ventetillæg ligeledes forhøjes med 2 år eller fra 65 til 67 år og fra 70 til 72 år.

Der er i stk. 6 udover den forhøjelse, der følger af stigningen i pristallet, foreslået en mindre for-

højelse af ægteskabstillægget for kommunegruppe II og III som følge af den forhøjelse af grundbeløbene for renten til rentemodtagere i disse to kommunegrupper, som blev gennemført ved lov nr. 319 af 8. december 1953.

Da de i folkeforsikringslovens § 40, stk. 7—9, i den hidtil gældende affattelse omhandlede brændselstillæg, beklædningstillæg og rentetillæg optages i aldersrentens grundbeløb, udgår de nævnte stykker. Som nyt stk. 7 indsættes en bestemmelse om, at der til invaliderentemodtagere udbetales et beløb svarende til det beløb, der tilkommer aldersrentemodtagere i henhold til loven om folkepension. Dette beløb vil på samme måde som invaliditetstillægget efter § 40, stk. 2, og ægteskabstillægget efter § 40, stk. 6, kunne nedsættes efter indtægten, jfr. ændringsforslaget til § 41, stk. 2. Tillægget bortfalder, når rentemodtageren bliver berettiget til folkepension.

De til § 40, stk. 10, 11 og 12 a), foreslåede ændringer er en følge af, at rentens grundbeløb forhøjes ved optagelse af brændselstillæg, beklædningstillæg og rentetillæg m. v.

Til § 41.

Den indtægt, en rentemodtager hidtil har kunnet oppebære, uden at der er sket fradrag i rentens grundbeløb, har svaret til 50 pct. af grundbeløbet. Som nævnt i de indledende bemærkninger til lovforslaget har der været sondret efter indtægtens art, en sondring som nu i det væsentlige foreslås opgivet til fordel for en almindelig fradragregel. Det beløb, der herefter skal udgøre den fradragfri indtægt, foreslås af praktiske grunde angivet med et bestemt beløb i stedet for som tidligere som en procentdel af grundbeløbet. Dette beløb skal da reguleres efter pristallet. De i § 41, stk. 1, nævnte beløb svarer til 80 pct. af grundbeløbene efter § 39.

Ændringen i § 41, stk. 2, hvorefter der for hver 50 kr., rentemodtagerens indtægt overstiger det fradragfri beløb, fradrages 36 kr., eller 72 pct. mod hidtil 60 pct., er en følge af ændringen i § 39, der bevirker en forhøjelse af grundbeløbet ved, at de forskellige faste tillæg m. v. optages i grundbeløbet. De i stk. 2, sidste punktum, nævnte grænser, 600 kr. for ægtepar og 408 kr. for enlige, svarer til forskellen mellem folkepensionen for rentemodtagere og ikke-rentemodtagere pr. 1. juli 1961. Det foreslås, at aldersrente, når den ville udgøre de nævnte beløb eller mindre, bortfalder, således at modtageren overgår til at oppebære det fulde folkepensionsbeløb.

Ændringerne i § 41, stk. 3, 4 og 5, er en følge af ændringen af stk. 1—2.